

“Qasımla həyatımız oxşardır”

Əjdər Həmidov: “Tələbəlik vaxtı qardaşımla mən bir plaşı növbə ilə geyinirdik”

*“Qasım gəlir, Qasım gəlir,
Yoldan çıxın, Qasım gəlir,
Allahın belası gəlir,
Sözünün ağası gəlir,
Özündən çox razı gəlir”.*

Nəhayət ki, gələ-gələ bizim redaksiyaya çatdı. “Keçmişdəki mən” rubrikamızın qəhrəmanı “Kişi sözü” filminə Qasım obrazı ilə tanınan məşhur aktyor, respublikanın əməkdar artisti, Prezident mükafatçısı Əjdər Həmidovdur. Müsahibimizlə onun gəncliyinə səyahət etdik.

“BELƏ SAKİT UŞAQ OLMAZ”

Əjdər Həmidov 1953-cü ildə Şabran rayonunun Aygünlü kəndində anadan olub. O qədər sakit, ağır uşaq olub ki, atası onu sakitliyinə görə tez-tez danlayıb: “Uşaqılıqda həddindən artıq sakit, ağır olmuşam. Hətta atam əsəbləşirdi ki, “oğlan uşağı da bu qədər ağır olar? Bir az diribaş, cəld ol. Bir iş dəliyə göndəririk, gəlib çıxmırsan. Uşaq hərəkətli, dəcəl olar. Belə sakit uşaq olmaz”. Əksər uşaqlar kimi dalaşqan deyildim. Dalaşmağı sevmədiyim üçün dalaşan uşaqlardan kənar gəzirdim. Qonşu kənd uşaqları ilə tez-tez yığışib, komandalar qurub futbol oynayırdıq. Futbolu çox sevirdim. Amma mənim üçün hər zaman dərslərim öndə gəlirdi”.

“ƏJDƏRƏ KÖMƏK ETMƏ!”

Əjdər Aygünlü kənd orta məktəbini bitirib. Müəllim ailəsində böyüyən müsahibimiz kəndin savadlı, seçilən uşaqlarından olub: “Məktəbi əla qiymətlərlə bitirdim. Müəllimlərim məndən həmişə razılıq edirdi. Anam riyaziyyat müəlliməsi idi. O, mənim evdə anam, məktəbdə tələbkar müəlliməm idi. Anam evə həlli çətin olan məsələlər verirdi. Bəzən çətinlik çəkir, həll edə bilmirdim. Kömək üçün anama müraciət edirdim. Amma atam icazə vermirdi.

Anama tapşırırmışdı ki, Əjdərə kömək etmə, qoy hellini özü tapsın”.

“RƏSSAM OLMAQ İSTƏYİRDİM”

4 uşaqılı aildə böyüyən həmsöhbətimiz deyir ki, atasının arzusu və göstərişi ilə aktyorluq sənətinə yiyələnib: “Ailədə iki qardaş, iki bacı idik. Məndən kiçik qardaşım Bakı Dövlət Universitetinin hüquq fakültəsini bitirdi. Bacım isə hazırda anamın sənətini davam etdirir, riyaziyyat müəlliməsidir. Hələ məktəbdə oxuyanda atamız bizə tapşırıq vermişdi ki, Əjdər aktyor, kiçik qardaşım isə prokuror olmalıdır. Mən rəssam olmaq istəyirdim. Rəssamlıq bacarığım da var idi. Amma atam dedi ki, sən aktyor olmalısan. Doğrudan da biz qardaşımla birlikdə hərbi xidmətə getdik, bitirdikdən sonra atamızın arzusunu həyata keçirdik. Mən aktyor oldum, qardaşım isə prokuror. Hələ də cavablandır bilmirəm ki, atam məndə aktyorluq istedadının olmasını haradan bilirdi. Biz kənddə yaşayırdıq, orada teatr da yox idi. Atam musiqini, xalq mahnılarını, muğamları sevirdi. Amma aktyor sənətini bu qədər sevdiyini bilmirdim. Ola

bilərdi, mən atamın arzusunu həyata keçirmək üçün incəsənət Universitetinə daxil olum, amma istedadım olmasa idi, bu sənəti davam etdirə bilməzdim. İndi düşünürəm ki, nə yaxşı, atam bu sənətdə olmağımı istədi və nə yaxşı ki, mən aktyor oldum”.

“DƏYƏRLİ MÜƏLLİMİMİ İTİRDİM”

Tələblik illərindən danışan məşhur aktyor məktəbdə olduğu kimi, universiteti də əla qiymətlərlə bitirib: “İlk dəfə universitetdə Ədil İsgəndərovla Rza Təhməsinib məndən imtahan götürdülər. Mən ikinci kursda oxuyanda Ədil İsgəndərov Türkiyədə Türkan Şorayla birlikdə filmə çəkildi. O, bizə Türkiyədən danışdı, film haqqında məlumat verirdi. Lakin bir gün yolunu həsrətlə gözlədiyimiz Ədil müəllim dərsə gəlmədi. Dünyasını dəyişib, bizi tərk etdi. Mən dəyərli müəllimimi belə itirdim”.

“QARAJDA QALIRDIM”

Ə.Həmidov ilk dəfə təhsil almaq üçün kənddən şəhərə gəldikdə, maddi çətinliklərlə üzləşib: “Kənddən şəhərə gələn bütün tələbələr çətinlikləri olur. Mən oxuyan vaxt atam xəss-

Aygün ƏZİZ

tə idi, anamın müəllim maaşıyla dolanırdıq. Təsəvvür edin, biz üçümüz - bacım, qardaşım və mən Bakıda oxuyurduq. Çox ağır şəraitdə, çətinliklə universiteti bitirdik. Yadımdadır, qardaşıma bir plaş almışdılar. İkimiz növbə ilə geyinirdik. 4 il tələbə yataqxanasında qaldım. İnstitutu bitirdikdən sonra məni təyinatla Sumqayıt Dram Teatrına göndərdilər. Yataqxanadan çıxmamış oldum. Amma kirayə ev tutmağa pulu yox idi. Ucuz ev axtarmağa başladım. Bir maşın qarajı var idi. Maşın qarajından ev düzəltdim. Bir müddət orada qaldım. Sonra işləyib, borc-xərc edib balaca, bir otaqlı ucuz ev aldım. Maaşım çox az olduğu üçün maddi çətinliyim çox idi”.

“QASIM KİMİ SEVMİŞƏM”

Əjdər Həmidovu çoxumuz “Kişi sözü”ndə Qasım obrazı ilə tanıyırdıq. Filmin əsas qəhrəmanı Qasım sürücü olsa da, yalnız sevdiyi qıza görə iki illik baytarlıq məktəbinə oxumağa gedir. Özü çox gözəl bilir ki, bu iki il mənasız keçib. O, yalnız sevdiyi qıza görə bunu edib. Qətiyyətlə həkimlik sevdasında da deyil, onu yalnız Solmaz maraqlandırır. Müsahibimiz deyir ki, filməki kimi həyatda da böyük və dərin sevgi yaşayıb: “Elə böyük bir sevgi mənim həyatımda da olub. Amma kinodakı kimi, həyatdakı sevgimdə də uğursuzluqla qarşılaşdım. Məhəbbətimiz flimdəki kimi nakam qurtardı. Çox gözəl bir xanımı 10 ilə yaxın sevdim. Amma bəxtimiz gətirmədi, evləne bilmədik. Ona görə də mən həmişə deyirəm ki, Qasımla mənim həyatımda oxşarlıq çoxdur. Kinoda Solmaza qarşı keçirdiyim hissləri həyatda da yaşamışam”.

“ƏGƏR SEVMƏSƏYDİ...”

Müsahibimiz deyir ki, əgər sevməsəydi, Qasım rolunu bu qədər uğurlu oynaya bilməzdi: “Kişi sözü” filminə çəkilməmişdən öncə bütün bunları yaşamışdım. Filmə Qasım obrazını oynamaq üçün sevməyi bacarmalıydın. Yoxsa o rol alınmazdı. Filmin rejissoru Cahangir Mehdiyev dedi ki, o hisslər sənə olmasa, rol alına bilməz. Obrazı quru, süni canlandırsan. Cahangir müəllimə də elə o vaxtdan bildirdim ki, mənim həyatımda elə bir xanım olub. Artıq o hissləri yaşamışam. İndi mənim üçün Solmazı sevmək problem olmayacaq. Əgər Qasım obrazını mən yox, başqa bir aktyor oynasa idi, o cür Qasım olmayacaqdı. Ola bilər ki, kimə məndən də yaxşı oynasın. Amma mənimki kimi olmayacaqdı. Çünki orada gördüyünüz bütün xarakterlər mənim özümdə var”.

“SEVIN, İŞLƏYİN, DÖZÜN”

Müsahibimiz sonda aktyor olmaq istəyən gənclərə məsləhət verdi. Vurğuladı ki, aktyor olmaq istəyənlər bilsin ki, bu sənət çox ağırdır və buna dözmək lazımdır: “Əgər dözə biləcəksinizsə, gəlin. Burada çox çətinliklər, problemlər var, bu problemlərə sinə görə biləcəksinizsə, gəlin. Severəkdən gəlin, elə-belə gəlməyin. Sevin, işləyin, dözün”

